

Budapestre vonatkozó újságcikkek

Szerző:

Cím:

Thomas Mann a Szerszámgyárban

Forrás:

Nepzelem,
(Hely)

(Idő)

1961. szept. 28.

(Köt. v. füz.) (Oldal)

Személy

Helyszám

384.35

11061^b

Egyetlen kapu nyílik a gyárudvarról, azon át igyekeznek kifelé a tömeg a Váci út sokszínű forgatagába. A portánál azonban sokan megtorpannak, balra térnek. Alig öt-hat lépcsőfok lefelé — az üzemi könyvtár.

Ehelyezését sok üzemben megirigyelhetnék. Itt nem kell kerülőt tenni; hazafelé menet

Ötezer kötet a polcokon

Igy járt néhány hónapja Becsó Lajos lakatos is. Azelőtt egy kisebb üzemben dolgozott, ahol bizony nem mindig találta meg a kedvére való olvasmányt. Egy napon azután meglátta a kapunál, merre kanyarodnak el a többiek. Utánuk ment. S az alagsori helyiség polcain nyomban ötezer kötet kínálta feléje zöld, sárga, kék fedőlapjait. Nem is tudta hirtelenében, mit kérjen. »Valami jó szerelmelet« emlegetett, s Maupas-sant Egy asszony élete című művét tették elébe. Elovasta, hálálkodva hozta vissza. S azóta sem restell tanácsot kérni. Eleinte fájlalta, hogy nincs Tarzan-kötet. Nos, a fordulatosságot, az izgalmat azóta megtalálta a partizánregényekben, a háborús epizódokat felidéző művekben.

Ki, miért találta meg az utat a könyvtárhoz — sokféle választ adnak erre a beszélgetések egy-egy kölcsönzési órában. Szabó Ilonkának a könyvelésen barátnői ajánlották először Balzac Nucingen házát; egy ideig »másodkézből« olvasott, azután maga is beiratkozott. Bicskéről jár be; most már van mivel hasznosan eltöltenie az utazás óráit. Koppányi Lajos gépészmérnök még mint marós töltötte üzemi gyakorlatát, amikor felfigyelt arra, mennyit emlegetik a műhelyben Dold-Mihajlik: Ordasok között című regényét. Még aznap lakóhelyén a Szabó Ervin-fiókba ment — nem találta benn. Próbálkozott az üzemi könyvtárban, szerencséje volt. Azóta »ittrekedt«, hűséges olvasónak. Kiss Orsolya Erzsébet egyenesen az általános iskola padjából került a raktárba, félnapos munkaidőre. Szüleinek kezében mindig könyvet lát esténként, s egy napon ő is elkísérte édesanyját, aki a gyárban sorjázó, az üzemi könyvtárba. Azóta az ifjúsági könyvek s a Jókai-regények egyik legszorgalmasabb olvasója.

Detektívregények helyett — a Varázshegy

Röviddel záróra előtt halk beszédű fiatalasszony toppan be, szatyrából előkerül Thomas Mann Varázshegye. Ez arra vallana, hogy Reguly Györgyné élező régebbi, gyakorlott olvasó. De a kartonjáról más derül ki. Talán azelőtt más könyvtár tagja volt?

— Nem jártam én semmilyen könyvtárba — mondja. — Ismerősöktől, szomszédoktól, a barátnőimtől szedtem össze hol ezt, hol azt. Nagyon sok detektívregényt olvastam el...

csak úgy »be lehet ugrani« egy-egy jó könyvért. S nemcsak a »törzsvendégek« veszik arra az irányt. Tóth Józsefné és Rác Kálmán, akik társadalmi munkában vezetik a Budapesti Szerszámgyár könyvtárát, hamar kiszámítják: január óta havonta 10—12 új olvasó kartonja kerül a dobozokba.

— És tetszett?

— Kezdetben lekötött, azután beleuntam — legyint. — Különösen, amióta ide járok a könyvtárba, sajnálom a ráfordított időt. Itt mindig okos tanácsot kapok, hogy mit olvassak. Jókaival kezdtem. Később már a Buddenbrook-házat vettem ki.

— És most végigolvasta a Varázshegyet is?

— Eleinte gondolkodtam, abbahagyjam-e vagy sem. Bizony, fárasztott. Azután egyre jobban belemelegedtem. Végül már nem tudtam letenni. Két hétig olvastam egyvégtében, de megérte.

Igen, a könyvélményért meg kell küzdeni, néha nemcsak önmagunkkal, de a környezettel is. A ponyvaregényt hamar le lehetett tenni. De most?

— Fialat házások vagyunk — meséli az asszonyka. — A férjem esténként inkább moziba, vagy sétálni, szórakozni vinne. Neheztel érte, hogy egész estéket végigolvasok otthon. De én már nem tudom elképzelni az életemet könyv nélkül...

— S végül hogyan egyeztek meg a férjével?

— Kivitettem neki is néhány könyvet. Ne sajnálja azt a néhány órát az olvasásra, marad még elég időnk így is egymás számára, nem?

Új igények...

Nagyobb bánata az, hogy kicsi az alberleti szoba, nincs helye a könyveknek, pedig olyan szívesen vásárolna is. Hogy saját könyvtára legyen, otthon, a saját lakásában. Kislátásuk már van lakásra. Talán jövőre...

Távozott az utolsó látogató is, zár a könyvtár. Vezetőivel még arról beszélgetünk: *sokkal több lenne az új olvasó, ha több lenne a vásárlási keret és így még több új művárná az olvasókat, főként: nem egy példányban. Igaz továbbá, hogy a jó könyv magáért beszél, de azért nem ártana, ha idejük jutna kissé élénkebb könyvtári propagandára. Az új munkásolvasók nemcsak a szakszervezeti könyvtárak statisztikáját szépitik — mindnyájunkat gazdagít, ha újabb és újabb tömegek jönnek rá az olvasás izére. S amint láthattuk, a beiratkozástól nem is olyan hosszú út vezet az igényig, hogy az otthont is a jó könyv díszítse, saját polcukról emelhessek le az olvasmányt. Bizonyos, hogy Regulyék is nem sokára sorát ejthetik ennek — s addigra talán nem is lesz már családi vita az olvasás miatt: együtt, kettesben hajolnak majd a könyv fölé.*